

[Orla Møller.]

i den kommende samling være mulighed for at afstikke flere retningslinjer for de nye lovgivningsinitiativer på disse punkter.

Jeg finder det overordentlig værdifuldt, at regeringslederen har givet udtryk for, at der vel ikke bliver tale om en lovpause, ingen havde vel heller med fornuft kunnet forestille sig noget sådant, men at der bliver tale om en opbremsning, så der også vil blive tid til for folketinget at tage de bredere debatter frem til dyberegående, mere generelle vurderinger af problemerne.

Så vil jeg ud over dette også nævne de resultater, der i øvrigt er opnået for regeringen. På det økonomiske område må man ikke overse den kendsgerning, at der aldrig før — i hvert fald i den moderne Danmarkshistorie — er foretaget så effektive bestræbelser for at bremse op for det offentlige forbrug, som det er sket under denne regering. Den socialdemokratiske regering har, lige siden den startede i 1971, foretaget en vældig opbremsning med besparelsesbestræbelserne. Uanset hvordan man vil vurdere — det var man inde på ved debatten i går — resultaterne af den sidste boliglovgivning, må det nok hævdes, at der er foretaget nedskæringer på omkring 2-3 milliarder kr. Det er i hvert fald noget, der er af overordentlig stor betydning.

Det er også værd at nævne blandt de resultater, regeringen har opnået, at der i 1972 var det mindste underskud på betalingsbalancen, der har været i mange år, og hertil tilføje, at det lykkedes at fastholde en kronkurs, der har givet meget god udgangsposition for hele vores økonomiske politik.

Samtidig med dette har vi haft en rekordlav ledighed i Danmark. Beskæftigelsen er blevet overordentlig høj. Det er lykkedes — og jeg nævner nogle ganske enkelte tal i denne forbindelse — for industrien at få ansat yderligere omkring 20.000. Jeg nævner dette bevidst på grund af debatten om, at det offentlige opsluger al den nye tilkommende arbejdskraft. Dette er altså ikke sandt. Fra februar 1972 til februar 1973 gik der ca. 20.000 nye arbejdere ind i industrien, og samtidig med dette steg arbejdsindsatsen også yderligere. Det vil altså sige, at det er lykkedes at få en overordentlig høj beskæftigelse.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at P-planen i sin tid antog, at den del af den danske befolkning, som ville være i arbejde omkring 1985, ville være omkring 2.429.000. Det tal er omtrent nået allerede. Vi er oppe på 2.424.000 i november 1972, og med den yderligere tilgang, der er sket, vil det i realiteten sige, at vi har nået de tal, som man forudså i P-planen for 1985's vedkommende. Ja, man kan godt tillade sig i den forbindelse at sige, at der vel næppe er noget land, der har så mange i beskæftigelse som landet Danmark, ca. 50 pct. af befolkningen, og så er både spædbørn og oldinge regnet med. Dette er baggrunden for, at det er muligt at stole på en fortsat økonomisk fremgang.

Nu ved jeg da vel, at regeringen ikke skal have æren af alt dette, jeg ved godt, at der er en lang række udefra kommende faktorer, som har virket med. Jeg ved også på baggrund af det, der er lavet i dette ting, at socialdemokratiet og alle de øvrige partier er fælles om at dele æren for dette. For det er måske værd lige kort at gøre opmærksom på, at selv om det af og til kan se ud, som om dette ting er kævlende og stridende, så er den sidste folketingssamling udtryk for, at der har været et overordentlig bredt samarbejde. I realiteten er der kun 10-12 tilfælde, hvor socialdemokratiet og SF i fællesskab har måttet gennemføre en efter deres opfattelse nødvendig lovgivning, og kun i 5-6 tilfælde har der været så klar modstrid, at VKR-partierne samlet er gået imod. Det betyder i realiteten, at den politiske spænding er mindre, end man normalt regner med.

Så skal det også betones, at det i visse situationer har været nødvendigt at få præciseret grundopfattelserne på en sådan måde, at der blev en skarp afstemning. I den forbindelse vil jeg også gerne have lov til at sige, at netop de sidste dages debat er udtryk for, at socialdemokratiet og socialistisk folkeparti er parat til at tage ansvaret for i givne situationer at gennemføre en lovgivning, der ikke er populær, hvis det anses for at være sagligt rigtigt i den økonomiske situation.

Det er sammenfattende om dette her rimeligt at sige, at det er resultaterne, der tæller i politik. Der er opnået overordentlig gode resultater i den folketingssamling, der nu er ved at være forbi.